

N:o 99.

Af herr **P. Ersson** i Vestlandaholm, om rätt för kommun att mot half afgift för lägsta klass å rikets hospitalsinrättningar få vårdade medellösa sinnessjuka.

Då det icke lärer kunna bestridas, att den svåraste af alla sjukdomar, hvilka hemsöka menskligheten, nemligen sinnessvaghet, under de senare åren i en allt mer oroväckande grad tilltagit och utbredd sig, och följaktligen de redan förut hårdt betungade kommunerna måste för sådana sjukas vård och underhåll å hospital vidkännas ganska dryga utgifter, som ofta nog trycka mycket ojemnt derigenom att en mindre kommun kan hemsökas af flera sådana sjuka än en större, synes det vid sådant förhållande icke vara mer än både rätt och billigt, att staten träder emellan och dels lindrar, dels utjemnar den för kommunerna så tryckande bördan; och staten kan väl icke gerna på ett värdigare sätt använda medel, än då fråga är om att för kommunerna lindra och delvis utjemna kostnaderna för sådana medellösa sinnessjuka, som behöfva vårdas å hospital.

Med anledning häraf vågar jag vördsamt hemställa, att Riksdagen för sin del ville besluta,

att de sinnessvaga, hvilkas medellöshet lagligen styrkes, må ega tillgodonjuta vård och underhåll å rikets hospitalsinrättningar mot det att kommunen, dit den olycklige hörer, erlägger hälften af den afgift, som för lägsta klass är bestämd.

Stockholm den 27 januari 1887.

Per Ersson
från Vestmanland.

Häruti instämmer

P. Holm.